

Maziyi Anarken

– Nilüfer Sarp · 27 Aralık 2017

O öksüz mahallemin eski yaralarında
Arıyordum maziyi yoklayıp sokak sokak
Her gördüğüm duvarın kerpiç aralarında
Bizden sinmiş bir parça korunmuştur muhakkak
.....Hasretle bakıyordum

Üç beş kişi değildik sadece iki kişi
Sabah, akşam orada buluşarak oynardık
Kocamış dut ağacı gölgesinde sekişi
Seyrederken hayalen ikimiz de kaynardık
.....Maziye akıyordum

Genişçe bir meydanın yanından geçerdik çay
Ayak bileklerimde cılız ama berrak su
İçinde gezinirken bazan çekerdik halay
Hiç aklımdan çıkmıyor o günlerin coşkusu
.....Ruhumu yıkıyordum

Sonrası hazin geçti yol açıldı gurbete
İçimde yaşattığım umutlar çıktı boşa
Bense geride kalıp düşünce garabete
Sıla aşkıyla yanıp başımı vurdum taşa
.....İçimi yakıyordum

Desem ki; içimdeki bu çocuk neden cevval
Desem ki; bunca hüznü yaşamak akla zarar
Gurbette oruç tuttum gelmeyince hiç şevval
Nemlenmiş duvar gibi ruhumu keder sarar
.....Sabra mih çakıyordum

NİLÜFER SARP _____